

BIDPRENTJES (doodsanctjes)

Ontstaan en geschiedenis (5)

door Marcel Denduyver

6) Parijse bidprentjes

Reeds zeer vroeg (1850) werden bij ons bidprentjes uit Parijse drukkerijen ingevoerd. De Parijse drukkers bedienden zich van staalgravures, wat een massaproductie toeliet en met een veel voordeliger prijs.

De gehele tweede helft van de negentiende eeuw werden er tientallen modellen uit Frankrijk ingevoerd. Deze bidprentjes behandelden naast de reeds vermelde thema's (kruisen - zerken - kerkhof en volle aflatprentjes) alle mogelijke onderwerpen : we treffen er aan met een kelk, een gebroken zuil, een hart, met Maria en Jozef, ... Meestal hebben ze ook een brede zwarte rand.

We geven hier enkele voorbeelden van twee Parijse drukkers : L. Dopter en L. Turgis et fils.

1870

1883

1893

1878

1897

1898

7) Ecce Homo en Mater Dolorosa bidprentjes

De afbeelding van het gelaat van de lijdende Christus en van de moeder van smarten was eveneens een thema dat veelvuldig voorkwam en over een lange periode gespreid is.

1903

1950

1900

8) De neo-gotische bidprentjes

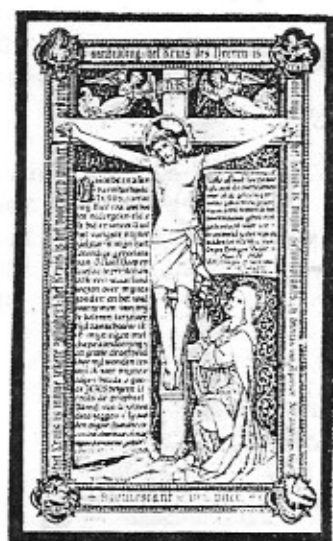
Omstreeks 1870 brengen Brugse drukkers een vernieuwing in de bidprentjes. Jacob Petyt is de eerste en nadien gaat zijn schoonzoon Karel Van de Vyvere op de ingeslagen weg verder. Wanneer de nieuwe Sint-Augustinusdrukkerij in 1877 van start gaat (de gebroeders Desclée uit Doornik en hun schoonbroer De Brouwer) is daar een grote invloed van de man van de neo-gotiek : architect en kunstenaar Jean-Baptiste De Bethune. Deze zal regelmatig neo-gotische onderwerpen aanbrengen. Vandaar dat verschillende onderwerpen maar in dezelfde stijl op de markt gebracht worden en tot aan de eerste wereldoorlog vooral in West-Vlaanderen een groot succes kennen. Deze bidprentjes zijn meestal in kleur : bruin, paars, goud en zwart.

1918

1897

1918